

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Herbert Schwarz Marga Gootjes-Schwarz κατά Finanzamt Bergisch Gladbach

(Υπόθεση C-76/05) ⁽¹⁾

(Άρθρο 8 Α της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 18 ΕΚ) — Ευρωπαϊκή ιδιγένεια — Άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 49 ΕΚ) — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Νομοθεσία για τη φορολογία εισοδήματος — Δίδακτρα — Δικαίωμα έκπτωσης που ισχύει μόνο για τα δίδακτρα που καταβάλλονται σε εγχώρια ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα)

(2007/C 269/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz

κατά

Finanzamt Bergisch Gladbach

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Köln — Συμβατότητα με τα άρθρα 18, 39, 43 και 49 ΕΚ της εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εισοδήματος η οποία παρέχει το ευεργέτημα της φορολογικής μείωσης μόνο για τα δίδακτρα των τέκνων των φορολογουμένων που φοιτούν σε ορισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ημεδαπής — Τέκνα που φοιτούν σε εκπαιδευτικά ιδρύματα άλλων κρατών μελών

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Όταν οι υπέχοντες φορολογική υποχρέωση σε ένα κράτος μέλος στέλνουν τα τέκνα τους σε σχολείο που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και χρηματοδοτείται κυρίως από ιδιωτικούς πόρους, το άρθρο 49 ΕΚ έχει την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό η ρύθμιση κράτους μέλους που προβλέπει τη δυνατότητα των φορολογουμένων να εκπίπτουν, ως ειδικές δαπάνες για τις οποίες παρέχεται δικαίωμα μείωσης του φόρου εισοδήματος, τα δίδακτρα που καταβάλλουν σε ορισμένα ιδιωτικά σχολεία εγκατεστημένα στην εθνική επικράτεια, αλλά αποκλείει γενικά τη δυνατότητα αυτή όταν πρόκειται για δίδακτρα που καταβάλλονται σε ιδιωτικό σχολείο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος.
- 2) Όταν οι υπέχοντες φορολογική υποχρέωση σε ένα κράτος μέλος στέλνουν τα τέκνα τους να φοιτήσουν σε σχολείο εγκα-

τεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, σχολείο του οποίου οι παροχές δεν καλύπτονται από το άρθρο 49 ΕΚ, αντιβαίνει στο 18 ΕΚ η ρύθμιση κράτους μέλους που προβλέπει τη δυνατότητα των φορολογουμένων να εκπίπτουν, ως ειδικές δαπάνες για τις οποίες παρέχεται δικαίωμα μείωσης του φόρου εισοδήματος, τα δίδακτρα που καταβάλλουν σε ορισμένα σχολεία εγκατεστημένα στην εθνική επικράτεια, αλλά αποκλείει γενικά τη δυνατότητα αυτή όταν πρόκειται για δίδακτρα που καταβάλλονται σε σχολείο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ EE C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — D.P.W. Hendrix κατά Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

(Υπόθεση C-287/05) ⁽¹⁾

(Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Άρθρα 12 ΕΚ, 17 ΕΚ, 18 ΕΚ και 39 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 4, παράγραφος 2α, και 10α, καθώς και παράρτημα Ια — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Ειδικές παροχές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα — Προβλεπόμενη από την ολλανδική νομοθεσία παροχή για νεαρά άτομα με ειδικές ανάγκες — Δεν χορηγείται εκτός ημεδαπής)

(2007/C 269/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

D.P.W. Hendrix

κατά

Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Centrale Raad van Beroep — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 2α, 10α και του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων

κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997 L 28, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1223/98 του Συμβουλίου, της 4ης Ιουνίου 1998 (ΕΕ L 168, σ. 1), καθώς και των άρθρων 12 ΕΚ, 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 257, σ. 2)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παροχή όπως η χορηγούμενη βάσει του νόμου περί ασφαλίσεως κατά της ανικανότητας προς εργασία νεαρών ατόμων με ειδικές ανάγκες (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten*), της 24ης Απριλίου 1997, πρέπει να θεωρείται ως ειδική παροχή μη ανταποδοτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2α, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1223/98 του Συμβουλίου, της 4ης Ιουνίου 1998, οπότε, αφενός, στα πρόσωπα όπως ο εφεσείων της κύριας δίκης πρέπει να εφαρμόζεται αποκλειστικώς και μόνον η συντονιστική ρύθμιση του άρθρου 10α του εν λόγω κανονισμού και, αφετέρου, η παροχή αυτή μπορεί νομίμως να καταβάλλεται κατ' αποκλειστικότητα στους κατοίκους εντός του εδάφους του κράτους μέλους που την χορηγεί. Το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος εισέπραττε κατά το παρελθόν παροχή για νεαρά άτομα με ειδικές ανάγκες η οποία μπορούσε να χορηγηθεί και εκτός ημεδαπής δεν ασκεί επιρροή στην εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.
- 2) Τα άρθρα 39 ΕΚ και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική νομοθεσία η οποία, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 4, παράγραφος 2α, και 10α του κανονισμού 1408/71, προβλέπει ότι ειδική παροχή μη ανταποδοτικού χαρακτήρα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ια του κανονισμού αυτού χορηγείται μόνο στα πρόσωπα που κατοικούν εντός του εδάφους του οικείου κράτους μέλους. Εντούτοις, η εφαρμογή αυτής της εθνικής νομοθετικής διατάξεως δεν πρέπει να θίγει τα δικαιώματα προσώπου ευρισκόμενου στην κατάσταση του εφεσείοντος της κύριας δίκης κατά τρόπον που να βιάσει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του αντικειμενικού σκοπού που αυτή επιδιώκει. Το εθνικό δικαστήριο, το οποίο οφείλει, στο μέτρο του δυνατού, να ερμηνεύσει την εθνική νομοθετική διάταξη κατά τρόπο σύμφωνο προς το κοινοτικό δίκαιο, πρέπει να λάβει ιδίως υπόψη ότι ο εργαζόμενος αυτός έχει διατηρήσει όλους τους οικονομικούς και κοινωνικούς δεσμούς του με το κράτος μέλος της καταγωγής του.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-297/05) ⁽¹⁾

(Αναγνώριση και υποχρεωτικός τεχνικός έλεγχος προ της ταξινόμησης οχημάτων εντός κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Οδηγίες 96/96/ΕΚ και 1999/37/ΕΚ — Αναγνώριση των αδειών κυκλοφορίας που εκδίδονται και των τεχνικών ελέγχων που διενεργούνται εντός άλλων κρατών μελών)

(2007/C 269/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και D. Zijlstra)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H.G. Sevenster και D.J.M. de Grave)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: E. Bygglin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 28 και 30 ΕΚ — Τεχνικοί έλεγχοι επιβαλλόμενοι, πριν από την ταξινόμηση στις Κάτω Χώρες, επί των ήδη ταξινομηθέντων εντός άλλου κράτους μέλους αυτοκινήτων

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, διενεργώντας επί των άνω των τριών ετών παλαιότητας οχημάτων που έχουν ταξινομηθεί προηγουμένως σε άλλα κράτη μέλη έλεγχο της καταστάσεώς τους πριν από την ταξινόμησή τους στις Κάτω Χώρες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 26.11.2005.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 26.11.2005.